

Sygn. akt V GC 1663/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Paweł Rynko
Protokolant:	stażysta Rafał Grochocki

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa M. H.

przeciwko (...) S. A. V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S. A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda M. H. kwotę 104,42 zł (sto cztery 42/100 złote) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 października 2016 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 137,00 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 90,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Paweł Rynko

Sygn. akt. V GC 1663/17

UZASADNIENIE

Powód M. H. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. kwoty 104,42 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 października 2016 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu powództwa wskazano, że dochodzona pozwem kwota stanowi brakującą opłatę za usługę najmu w związku z dokonaniem przez pozwanego potrąceniem tytułem zaoszczędzonych przez poszkodowanego kosztów związanych z korzystaniem z pojazdu zastępczego.

Pozwany (...) spółka akcyjna (...) z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu na jego rzecz, negując roszczenie zgłaszane przez powoda, co do wysokości. Dokonując wypłaty odszkodowania pozwany uznał za zasadne odliczenie kosztów zaoszczędzonych przez poszkodowanego na eksploatację własnego pojazdu. Powołał się w tym zakresie na orzeczenia Sądu Najwyższego przewidujące możliwość dokonania takiego odliczenia. Podstawę wyliczenia dziennego kosztu eksploatacji pojazdu pozwany oparł na kosztach najczęściej wykonywanych wymian części i wykonywania operacji związanych z usprawnieniem pojazdu, kosztach usług eksploatacyjnych wynikających z codziennej obsługi, oraz kosztach związanych z naturalnym zużyciem poszczególnych podstawowych układów pojazdu mających decydujący wpływ na bezpieczeństwo i prawidłową eksploatację. Powszechnie przyjętym kosztem eksploatacyjnym jest mycie i czyszczenie pojazdu, wymiana gumowych

dywaników i oleju silnikowego, uzupełnianie płynu do spryskiwaczy i płynu chłodzenia oraz wymiana elementów podlegających naturalnemu zużyciu w procesie eksploatacji takich jak: pióra wycieraczek, akumulator, żarówki, klocki i tarcze hamulcowe, układ wydechowy, amortyzatory i opony. Mając na uwadze powyższe okoliczności pozwany wskazał, że według jego wyliczeń zaoszczędzone przez poszkodowanego koszty to kwota 5,66 zł dziennie. Łącznie dało to kwotę 104,42 zł.

(odpowiedź na pozew k. 28 i nast.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 sierpnia 2016 r. doszło do kolizji w wyniku, której uszkodzeniu uległ pojazd T. (...) stanowiący własność M. C.. Wobec tego, że samochód był niezbędny poszkodowanej do codziennych czynności wynajęła ona pojazd zastępczy. Z pojazdu tego korzystała w okresie od 19 sierpnia 2016 r. do 3 września 2016 r. W związku z zawartą umową najmu pojazdu zastępczego powód wystawił fakturę za usługę najmu pojazdu na kwotę 2380,05 zł. W związku z wykonaną usługą pozwana uiściła kwotę 2 275,63 zł, odmawiając wypłaty kwoty 104,42 zł z uwagi, na zaoszczędzone przez poszkodowaną koszty eksploatacji własnego samochodu.

(bezsporne)

Wynajętym samochodem poszkodowana przejechała 739 km. W trakcie korzystania z samochodu zastępczego poszkodowana myła ten samochód, sprzątała w nim, dolewała olej silnikowy oraz płyn do spryskiwaczy. Wykonywała przy nim te same czynności jak przy własnym samochodzie.

(dowód: zeznania M. C. k. 46, rozpisanie dni najmu pojazdu zastępczego k. 20 i nast.)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jako zasadne podlegało uwzględnieniu.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie zeznań świadka M. C. oraz dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Wobec braku dowodów przeciwnych sąd w pełni dał wiarę wymienionym dowodom.

Sporne w przedmiotowej sprawie było to, czy pozwany miał prawo odliczyć od kwoty wypłaconego odszkodowania kwotę kosztów zaoszczędzonych przez poszkodowaną w związku z korzystaniem z pojazdu zastępczego.

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r. (III CZP 5/11) należne odszkodowanie z tytułu poniesionych kosztów najmu pojazdu zastępczego może być pomniejszone o zaoszczędzone wydatki na eksploatację swojego pojazdu tj. wydatki, które zostałyby poniesione, gdyby samochód nie został uszkodzony lub zniszczony. Takie rozumowanie ma uzasadnienie w obowiązującej na gruncie kodeksu cywilnego zasadzie compensatio lucri cum damno. Nie ma jednak jednej metody określania wysokości zaoszczędzonych kosztów. Zawsze konieczne jest odwołanie się do okoliczności konkretnego wypadku, tak aby nie doszło do częściowego przeniesienia obowiązku naprawienia szkody na poszkodowanego lub też do jego wzbogacenia. Przy takim rozumowaniu jasne jest, że zaoszczędzone koszty nie mogą być kosztami czysto hipotetycznymi. Powinny być to koszty realne, jakie poszkodowany rzeczywiście by zaoszczędził. Przy ustalaniu, czy koszty są kosztami realnymi zdaniem sądu na uwadze należy mieć przede wszystkim ilość kilometrów przejechanych przez poszkodowanego pojazdem zastępczym (taką samą ilość kilometrów poszkodowany przejechałby własnym pojazdem) oraz czy ponosił on wydatki związane z eksploatacją pojazdu zastępczego.

Przenosząc powyższe na grunt rozstrzyganej sprawy, nie negując ogólnej zasady compensatio lucri cum damno, zdaniem sądu brak jest podstaw do uznania, że poszkodowana zaoszczędziła jakiegokolwiek koszty w związku z korzystaniem z samochodu zastępczego. Mając na uwadze fakt, że poszkodowana w trakcie korzystania z pojazdu zastępczego przejechała nim zaledwie 739 km i poniosła wydatki związane z myciem i sprzątnięciem pojazdu, zakupem oleju w celu uzupełnienia oraz z zakupem płynu do spryskiwaczy, ewentualne zaoszczędzone koszty należy wiązać

z mniejszym zużyciem własnego samochodu, opon czy oleju. Wobec tego, że współczesne pojazdy dostosowane są do przejeżdżania setek tysięcy kilometrów, a części które zużywają się w związku z użytkowaniem pojazdu w tym opony mogą służyć przez kilkadziesiąt tysięcy kilometrów to przy przebiegu zaledwie 739 km trudno jest mówić o realnych zaoszczędzonych kosztach eksploatacji. Koszty takie są czysto teoretyczne. Inaczej rzecz ujmując, przebieg 739 km nie powoduje takiego zużycia samochodu lub jego części eksploatacyjnych, w tym płynów eksploatacyjnych by można było mówić o zaoszczędzeniu przez poszkodowaną jakichkolwiek kosztów. Przebieg 739 km nie ma też znaczenia dla wartości pojazdu przy jego sprzedaży.

W tym stanie rzeczy sąd uznał powództwo za zasadne, orzekając jak w pkt. I wyroku, na podstawie art. 361 kc, 805 kc 822 § 4 kc oraz art. 36 ust.1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z dnia 22.05.2003 r. (Dz. U. nr 124, poz. 1152 z dn. 16.07.2003 r. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 kc mając na uwadze datę płatności faktury oraz fakt, że pozwany nie kwestionował tej okoliczności.

O kosztach w pkt. II wyroku sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

SSR Paweł Rynko